

stuk **1995** (2012-2013) – Nr. 1
ingediend op 12 april 2013 (2012-2013)

Ontwerp van decreet

houdende instemming met

- 1° de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Finland tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, ondertekend te Brussel op 18 mei 1976, zoals gewijzigd door de aanvullende overeenkomst van 13 maart 1991 en het protocol van 15 september 2009;
- 2° de aanvullende overeenkomst tot wijziging van de overeenkomst, vermeld onder 1°, ondertekend te Brussel op 13 maart 1991,
- 3° het protocol, ondertekend te Brussel op 15 september 2009, tot wijziging van de overeenkomst, vermeld onder 1°, zoals gewijzigd door de aanvullende overeenkomst, vermeld onder 2°

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING

1. Algemeen kader

1.1. De strijd tegen de belastingparadijzen en de schadelijke belastingpraktijken

In 1996 constateerden de lidstaten van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) de noodzaak van toezicht op de fiscale gevolgen van de geleidelijke liberalisering van de internationale handel en investeringen. Als de toenemende mobiliteit van kapitalen een onbetwistbare rol heeft gespeeld in de economische groei, heeft zij immers ook de belastingstelsels van de verschillende staten tegen elkaar uitgespeeld. Die concurrentie heeft geleid tot een opbod bij het invoeren van stimuleringsmaatregelen en tot de bloei van belastingparadijzen.

Deze toestand zorgde voor een verstoring van het evenwicht op het vlak van investeringsbeslissingen die in het algemeen schadelijk is voor de begroting van de meeste landen. De lidstaten belastten de OESO er dan ook mee om maatregelen uit te werken om die verstoring tegen te gaan.

Op grond van dat mandaat heeft de OESO in 1998 een rapport voorgelegd waarin de criteria zijn vastgelegd die kenmerkend zijn voor belastingparadijzen en schadelijke belastingpraktijken. Dit rapport bevatte aanbevelingen tot het invoeren van een reeks unilaterale, bilaterale of multilaterale maatregelen om die stelsels en die praktijken op een gecoördineerde wijze te kunnen bestrijden. Bij die maatregelen hoorden met name ook het opheffen van de bepalingen die de toegang van de belastingdiensten tot bankgegevens beperkten en een intensievere en doeltreffender aanwending van de procedures voor internationale administratieve bijstand.

In 2000 verklaarde het Comité voor fiscale zaken van de OESO dat alle lidstaten aan hun belastingadministraties toegang tot bankgegevens moesten verlenen met het oog op de uitwisseling daarvan met hun verdragspartners. De lidstaten kregen ook nog andere aanbevelingen, meer bepaald het verbod op anonieme bankrekeningen of de verplichting om inlichtingen uit te wisselen in die gevallen waarin de aangezochte staat de gevraagde inlichtingen niet nodig heeft voor de toepassing van zijn eigen belastingwetgeving. De initiatieven die de lidstaten (en de staten die het statuut van waarnemer hebben) namen, werden onderworpen aan een gedetailleerd onderzoek waarover de OESO in 2003 en 2007 rapporten publiceerde.

1.2. Opbouw van het internationale proces met focus op de uitwisseling van inlichtingen in fiscale aangelegenheden

In 2002 werkte het 'Global Forum' inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen een modelverdragstekst uit die beperkt blijft tot de uitwisseling van inlichtingen in fiscale aangelegenheden. Het Global Forum pleit voor het sluiten van overeenkomsten conform de beginselen die in dat modelverdrag zijn opgenomen. De uitwisseling van bankgegevens is één van die beginselen. Sinds 2006 wordt in een jaarlijks rapport verslag uitgebracht over de vooruitgang die de landen die actief zijn in het Forum, maakten.

Als gevolg van die acties werd tevens een paragraaf 5 ingevoegd in artikel 26 van de OESO-modeltekst. Op grond van dat artikel 26 is een staat in principe niet verplicht om inlichtingen te verstrekken die ingevolge zijn wetgeving niet kunnen worden verkregen. De nieuwe paragraaf 5 wijkt af van dit beginsel en laat een staat niet toe het verstrekken

van inlichtingen te weigeren enkel en alleen omdat die inlichtingen in het bezit zijn van een bank. Samen met Luxemburg, Oostenrijk en Zwitserland maakte België voorbehoud bij deze nieuwe bepaling.

1.3. De aansluiting van België bij het internationale proces

België aanvaardde om in het dubbelbelastingverdrag met de Verenigde Staten (VS), dat het op 27 november 2006 ondertekende, een bepaling op te nemen die analoog is aan artikel 26, §5, van de OESO-modeltekst. De wet van 3 juni 2007 houdende goedkeuring van die overeenkomst staat toe dat de Belgische administratie, in afwijking van artikel 318 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen (WIB), een belasting vestigt ten laste van een Belgische belastingplichtige op grond van inlichtingen die de Amerikaanse administratie heeft gewonnen bij een Amerikaanse bank.

Onmiddellijk na het sluiten van de overeenkomst met de VS heeft België vanaf januari 2007 binnen de internationale instanties zoals de OESO, de Europese Unie (EU) en de Verenigde Naties (VN), laten weten dat het bereid was om geval per geval met andere staten te onderhandelen over een verdragsbepaling die gelijkaardig was aan die overeengekomen met de VS. Op deze aanzet van België is geen enkel initiatief van verdragspartners gevolgd. In de versie van 2008 van het OESO-modelverdrag heeft België bovendien vastgehouden aan zijn principieel voorbehoud, maar het heeft duidelijk aangegeven dat het bereid was om, geval per geval, een bepaling te aanvaarden met betrekking tot het uitwisselen van bankgegevens.

België sloot zich in maart 2009 volledig aan bij de regels inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen die binnen de OESO werden uitgewerkt.

1.4. Versnelling van het proces

De groep van de twintig belangrijkste economieën (G20) bevestigde op 2 april 2009 de nood aan transparantie en internationale samenwerking in belastingzaken en dreigde met sancties tegen de staten die terughoudend zijn om zich aan te sluiten bij het OESO-model. De staten die deel uitmaken van het Global Forum werden over drie lijsten verdeeld, in functie van de vooruitgang die elk van hen had geboekt bij het invoeren van het OESO-model. België stond op de ‘grijze’ lijst van landen die het model nog niet op een voldoende manier gebruiken.

Teneinde van de ‘grijze’ lijst te verdwijnen, voerde België sinds maart 2009 zijn inspanningen op om zo snel mogelijk internationale overeenkomsten te sluiten die de uitwisseling van bankgegevens mogelijk moeten maken. Dankzij die inspanningen ondertekende België op zeer korte tijd twaalf overeenkomsten die voorzien in een administratieve bijstand volgens de eisen van het OESO-model. Daardoor is België sinds 17 juli 2009 opgenomen in de ‘witte’ lijst met staten die het model van de OESO reeds wezenlijk gebruiken.

Sinds 2009 heeft België een veertigtal nieuwe dubbelbelastingverdragen, protocollen en specifieke akkoorden inzake de uitwisseling van inlichtingen (‘Tax Information Exchange Agreements’, TIEA’s) ondertekend om de uitwisseling van bankgegevens mogelijk te maken. Dit brengt het totaal op ongeveer negentig dubbelbelastingverdragen waarin bepalingen zijn opgenomen die voorzien in de uitwisseling van inlichtingen.

1.5. De beleidsmatige en juridische context in de Europese Unie

Op het vlak van de administratieve bijstand in fiscale aangelegenheden, heeft de Raad van de Europese Unie twee richtlijnen aangenomen.

Richtlijn 77/799/EEG van 19 december 1977 die betrekking heeft op de wederzijdse bijstand tussen de bevoegde autoriteiten van de lidstaten op het vlak van de directe belastingen, bepaalt in principe dat de lidstaten verplicht zijn om alle inlichtingen uit te wisselen die hen van nut kunnen zijn voor een juiste vaststelling van de belastingschuld op het gebied van de belastingen naar het inkomen en het vermogen. Die verplichting geldt evenwel slechts voor de lidstaten wanneer de inlichtingen waarvan de mededeling wordt gevraagd, kunnen worden verkregen op grond van hun binnenlandse wetgeving. Richtlijn 77/799/EEG is momenteel aan herziening toe. Op 2 februari 2009 stelde de Europese Commissie een ontwerp van richtlijn voor om de geldende richtlijn te vervangen en er tegelijkertijd het OESO-model in op te nemen. Dit resulteerde in richtlijn 2011/16/EU van de Raad van 15 februari 2011 betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen en tot intrekking van richtlijn 77/799/EEG. Deze richtlijn somt alle inkomsten en vermogensbestanddelen op die vallen onder een automatische gegevensuitwisseling. De EU-lidstaten zullen zich niet langer kunnen verschuilen achter hun bankgeheim om te weigeren gevraagde inlichtingen te verstrekken.

Richtlijn 2003/48/EG van 3 juni 2003 betreft de belastingheffing op inkomsten uit spaargelden in de vorm van rentebetaling (de ‘Spaarrichtlijn’). Het doel van die richtlijn is te verzekeren dat de intrest die in een lidstaat wordt toegekend aan uiteindelijk gerechtigden die natuurlijke personen zijn en die hun fiscale woonplaats in een andere lidstaat hebben, daadwerkelijk overeenkomstig het intern recht van laatstgenoemde lidstaat worden belast. De richtlijn raadt aan om daartoe een beroep te doen op de automatische uitwisseling van inlichtingen.

De Europese Commissie nam op 28 april 2009 een mededeling aan waarin de maatregelen worden geïnventariseerd die de lidstaten moeten nemen ter bevordering van goed bestuur in belastingzaken¹. Die maatregelen hebben betrekking op het verbeteren van transparantie en de uitwisseling van inlichtingen en het voortgaan op de weg van eerlijke concurrentie in belastingzaken. Op 10 februari 2010 nam het Europees Parlement een resolutie aan over de bevordering van goed bestuur in belastingzaken².

1.6. De beleidsmatige en juridische context in België

De federale overheid had de voorbije jaren de intentie om de oneigenlijke gewestbelastingen binnen de werkingssfeer van artikel 27 van het basisverdrag van 1976 te brengen, maar enkel voor zover de federale overheid nog altijd instaat voor de inning ervan. Buiten de werkingssfeer van dit artikel 27, dat door het protocol van 2009 wordt vervangen, zouden dan de oneigenlijke gewestbelastingen vallen, waarvan een gewest de inning al heeft overgenomen, of de eigenlijke gewestbelastingen. De federale overheid koos voor die aanpak, om haar controleopdracht in de best mogelijke omstandigheden te kunnen vervullen. Uitgaande van die focus, heeft de federale overheid de voorliggende verdragstekst onderhandeld en ondertekend, zonder de medewerking van de gemeenschappen en de gewesten.

Een reeks adviezen van de Raad van State, afdeling Wetgeving, in 2010 verstrekt aan de federale overheid, heeft echter gesteld dat indien in het protocol of het avenant ook gewag wordt gemaakt van “belastingen van elke soort en benaming die worden geheven door of ten behoeve van de overeenkomstsluitende staten”, deze bepaling niet alleen is beperkt tot federale belastingen of oneigenlijke gewestbelastingen die nog altijd door de federale overheid worden geïnd. Deze bepaling kan volgens de Raad van State eveneens slaan op deelstaatbelastingen die door de deelstaten zelf worden geïnd.

¹ COM(2009)201.

² Zie <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P7-TA-2010-0020+0+DOC+XML+VO//NL>.

2. Dubbelbelastingverdragen tussen België en Finland

België en Finland ondertekenden op 11 februari 1954 een overeenkomst tot voorkoming van dubbele belasting en tot regeling van zekere andere vraagstukken inzake belastingen op de inkomsten en op het vermogen. De overeenkomst is op 14 mei 1955 in werking getreden.

Hoofdzakelijk met het doel de overeenkomst aan te passen aan de Belgische belastinghervorming van 1962, vond op 21 mei 1970 de ondertekening plaats van een overeenkomst tot wijziging en aanvulling van de overeenkomst van 1954. Deze wijziging en aanvulling is op 21 oktober 1971 in werking getreden.

Op 18 mei 1976 werd een nieuwe overeenkomst ondertekend ter vervanging van de vorige verdragen. Deze overeenkomst volgde naar vorm en inhoud in ruime mate het OESO-modelverdrag, maar zij bevatte enkele specifieke bepalingen om rekening te houden met bijzonderheden in de wetgeving van beide landen. De overeenkomst is op 27 december 1978 in werking getreden.

3. Het ontstaan van de aanvullende overeenkomst en het protocol

3.1. De aanvullende overeenkomst van 1991

Het op 13 maart 1991 ondertekende aanvullend akkoord tot wijziging van de overeenkomst van 1976 was er hoofdzakelijk op gericht rekening te houden met de Finse belastinghervorming die met ingang van 1 januari 1990 toepassing vond. Daarnaast maakten ook Belgische hervormingen enkele aanpassingen noodzakelijk. De uitwisseling van de ratificatieakten vond plaats op 15 juli 1997, waarna het aanvullend akkoord op 16 juli 1997 van kracht werd.

3.2. Het protocol van 2009

De overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting, die op 18 mei 1976 werd ondertekend en op 13 maart 1991 een eerste keer werd gewijzigd, werd op verzoek van de Federale Regering herzien. Dat verzoek volgde op de beslissing van de regering om de werkingssfeer van de internationale administratieve bijstand uit te breiden tot de bankgegevens en maakt deel uit van een wereldwijd proces ter versterking van de internationale samenwerking in belastingzaken.

De federale overheid stuurde op 2 april 2009 een ontwerp van wijzigend protocol naar de bevoegde Finse overheid. Op 3 juli 2009 kwam er een positief Fins antwoord. De ontwerp-tekst werd op 6 juli 2009 geparafeerd.

4. Inhoud van de aanvullende overeenkomst en het protocol

4.1. De aanvullende overeenkomst van 1991

De aanvullende overeenkomst wijzigt het DBV van 1976. De wijzigingen hebben betrekking op de belasting van dividenden, zitpenningen in vennootschappen, alsook op pensioenen en lijfrenten. Artikel 24 over het vermijden van dubbele belasting wordt vervangen door nieuwe bepalingen en artikel 29, §1, van de overeenkomst van 1976 wordt opgeheven. Finland heeft zich ertoe verbonden de onderhandelingen te heropenen in geval het akkoord zou gaan om de Finse compenserende belasting aan elke EU-lidstaat terug te storten, zonder voorwaarde van wederkerigheid.

4.2. Het protocol van 2009

Het protocol wijzigt artikel 27 van de overeenkomst van 1976, zoals gewijzigd door het aanvullend akkoord van 1991. Dat artikel voorziet de uitwisseling van inlichtingen die

waarschijnlijk relevant zullen zijn voor de toepassing van de bepalingen van de overeenkomst, of voor de toepassing van de binnenlandse wetgeving met betrekking tot belastingen van elke soort en benaming die worden geheven door of ten behoeve van de overeenkomstsluitende staten, voor zover de belastingheffing waarin de nationale wetgeving voorziet, niet in strijd is met de overeenkomst. Ook de uitwisseling van bankgegevens is mogelijk, zelfs wanneer de belastingwetgeving of de administratieve praktijk van een staat niet toestaat dat die inlichtingen worden ingewonnen en verstrekt. Een staat moet de ontvangen inlichtingen op dezelfde manier geheim houden als die welke hij heeft verkregen onder toepassing van zijn binnenlandse wetgeving. De aangezochte staat is niet verplicht inlichtingen te verstrekken die hij volgens zijn wetgeving of in de normale gang van zijn administratieve praktijk niet zou kunnen verkrijgen voor zijn eigen doeleinden.

Het nieuwe artikel is bijna identiek aan artikel 26 van het OESO-modelverdrag, zoals dat in 2008 werd gepubliceerd.

5. Belang voor Vlaanderen

De akten tot wijziging van dubbelbelastingverdragen handelen over het geheel van gewestbelastingen, dit wil zeggen zowel die welke zijn vermeld in de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten, als die welke de gewesten heffen op grond van de fiscale autonomie die artikel 170, §2, van de Grondwet hen toekent. Voor de vestiging van sommige belastingen die de gewesten zelf heffen, zou het nu al nodig kunnen zijn inlichtingen van andere staten te verkrijgen.

De wijzigende akten van 1991 en 2009 tussen België en Finland zijn van gemengde aard: de aanvullende overeenkomst van 1991 bepaalt in haar artikel 4 dat het toepassingsgebied zich uitstrekt tot de bepaalde inkomstenbelastingen in België, zoals op inkomsten uit nalatenschappen, en het protocol van 2009 bepaalt in zijn eerste artikel dat het uitwisselen van inlichtingen slaat op belastingen van elke soort en benaming, zodat ook de belastingen daartoe behoren, die zouden kunnen worden geheven door de gemeenschappen op basis van de grondwettelijke autonomie inzake fiscaliteit. Bijgevolg ontberen de beide protocollen de goedkeuring van de Vlaamse overheid. Bovendien wijzigen de aanvullende overeenkomst en het protocol het dubbelbelastingverdrag van 1976 in die mate, dat de drie akten niet afzonderlijk van elkaar toepassing vinden.

Het DBV van 1976 werd door België al geratificeerd vóór de inwerkingtreding van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten (financieringswet) en van de bijzondere wet van 5 mei 1993 betreffende de internationale betrekkingen van de gemeenschappen en de gewesten, die op 18 mei 1993 in werking trad. Hierdoor is Vlaanderen, in de mate dat het bevoegd zou zijn voor verbintenissen in dit dubbelbelastingverdrag, eertijds rechtsopvolger van de federale overheid geworden. De twee akten tot wijziging en aanvulling van het oorspronkelijke verdrag, daarentegen, werden niet voor 18 mei 1993 geratificeerd door de federale overheid. Bijgevolg is de Vlaamse overheid, wat zijn bevoegdheden als gewest en/of gemeenschap betreft, in deze twee protocollen geen rechtsopvolger geworden van de federale overheid.

II. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

1. De aanvullende overeenkomst van 1991

De artikelen 1 tot en met 3 wijzigen de verdragsbepalingen met betrekking tot dividenden (artikel 1), zitpenningen in vennootschappen (artikel 2) en pensioenen (artikel 3). In het laatstgenoemde artikel is het recht van belastingheffing van de bronstaat uitgebreid tot inkomsten uit pensioensparen en tot lijfrenten.

Artikel 4 heft artikel 24 van de overeenkomst van 1976 op en vervangt het door nieuwe bepalingen over het vermijden van dubbele belasting. De dubbele belasting van Belgische dividenden wordt in Finland vermeden door middel van de vrijstellingsmethode indien de Finse vennootschap die de dividenden verkrijgt, onmiddellijk minstens 10% van het stemrecht in de Belgische uitdelende vennootschap bezit. In België wordt de dubbele belasting in de regel vermeden overeenkomstig de regels die gewoonlijk in soortgelijke overeenkomsten zijn vastgelegd.

Artikel 5 heft artikel 29, §1 (diverse bepalingen), op. Aangezien de bijzondere aanslag in geval van het verkrijgen van de eigen aandelen door een Belgische vennootschap of in geval van verdeling van haar maatschappelijk vermogen is afgeschaft, vindt die paragraaf geen toepassing meer.

De aanvullende bepalingen van artikel 6 vormen een protocol aan de overeenkomst en maken er een integrerend deel van uit. Finland heeft zich ertoe verbonden de onderhandelingen te heropenen in geval het akkoord zou gaan om de Finse compenserende belasting aan elke EU-lidstaat terug te storten, zonder voorwaarde van wederkerigheid.

Artikel 7 regelt de inwerkingtreding en de toepassing van de aanvullende overeenkomst.

2. Het protocol van 2009

Het protocol telt drie artikelen.

Artikel 1 wijzigt artikel 27 van de overeenkomst dat handelt over de uitwisseling van inlichtingen.

Paragraaf 1 maakt het mogelijk om inlichtingen uit te wisselen die waarschijnlijk relevant zullen zijn voor de toepassing van de bepalingen van de overeenkomst. Deze paragraaf handelt tevens over de inlichtingen die waarschijnlijk relevant zullen zijn voor de toepassing van de binnenlandse wetgeving met betrekking tot belastingen van elke soort en benaming die worden geheven door of ten behoeve van de overeenkomstsluitende staten of de plaatselijke gemeenschappen van Finland.

Paragraaf 2 stelt dat de door een staat ontvangen inlichtingen op dezelfde manier geheim worden gehouden als die welke door die staat zijn verkregen onder toepassing van zijn binnenlandse wetgeving. Zij worden enkel ter kennis gebracht van personen en overheden die betrokken zijn bij de vestiging of invordering van de belastingen. Die personen en overheden mogen de informatie enkel gebruiken met het oog op het uitoefenen van hun opdracht, maar zij mogen er wel melding van maken tijdens openbare rechtszittingen of in rechterlijke beslissingen. Niettegenstaande het voorgaande kan een verdragspartij de ontvangen gegevens aanwenden voor andere doeleinden indien de wetgeving van beide partijen dat gebruik toestaan en indien de bevoegde overheid van de aangezochte staat zijn toelating geeft.

Paragraaf 3 handelt over sommige beperkingen ten gunste van de aangezochte staat bij de uitwisseling van inlichtingen. De aangezochte staat is met name niet verplicht om inlichtingen te verstrekken die 1° afwijken van de wetgeving en de administratieve praktijk, 2° die hij volgens zijn wetgeving of in de normale gang van zijn administratieve praktijk niet zou kunnen verkrijgen voor zijn eigen doeleinden, of 3° die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een handelswerkwijze zouden onthullen of in strijd zijn met de openbare orde.

Op grond van paragraaf 4 moet de aangezochte staat de middelen aanwenden waarover hij inzake het inwinnen van inlichtingen beschikt, zelfs als die inlichtingen enkel van nut zijn

voor de andere staat. Een verdragspartij mag de beperkingen waarin paragraaf 3 voorziet, in geen geval aldus uitleggen dat zij kan weigeren inlichtingen te verstrekken omdat zij er geen binnenlands belang bij heeft. Die nieuwe paragraaf brengt voor België geen nieuwe verplichtingen mee want, zoals dat het geval is voor de meeste OESO-lidstaten, was de Belgische praktijk reeds in overeenstemming met die regels.

Paragraaf 5 maakt de uitwisseling van welbepaalde inlichtingen, meer bepaald bankgegevens, mogelijk, zelfs wanneer de belastingwetgeving of de administratieve praktijk van een overeenkomstsluitende staat niet toestaat dat bewuste inlichtingen worden ingewonnen en verstrekt. De belastingadministratie van de aangezochte staat heeft, teneinde de gevraagde inlichtingen te kunnen meedelen, de bevoegdheid om inlichtingen te verkrijgen en om een onderzoek in te stellen of om derden of belastingplichtigen te verhoren, en dit niettegenstaande elke andersluidende bepaling in zijn binnenlandse belastingwetgeving. De Belgische belastingadministratie mag de bankgegevens die zij ten behoeve van de Finse autoriteiten heeft verkregen, niet gebruiken voor haar eigen doeleinden en ze mag ook geen belasting vestigen op basis van die inlichtingen in strijd met het binnenlands recht. De overeenkomst wijkt immers enkel van het binnenlands recht af voor zover zulks nodig is voor het verwerven van inlichtingen ten behoeve van de Finse autoriteiten. De bevoegde Belgische overheid is daarentegen in de mogelijkheid om inlichtingen te verkrijgen die in het bezit zijn van in Finland gevestigde bankinstellingen om een belastingplichtige aan de Belgische belasting te onderwerpen.

Bij de nieuwe tekst van paragraaf 5 zijn twee terminologische opmerkingen vereist. In de Nederlandstalige vertaling is sprake van “een persoon die werkzaam is in de hoedanigheid van (...) zaakwaarnemer”, wat niet helemaal overeenstemt met de Franse vertaling waarin men spreekt van “une personne agissant en tant {que} (...) fiduciaire”. In de originele Engelse tekst heeft men het over “a person acting in (...) a fiduciary capacity”. De term ‘zaakwaarnemer’ moet men ruim begrijpen als ‘beheerder’ of ‘trustee’. Verder in dezelfde paragraaf van de Nederlandstalige vertaling moet men de woordengroep “eigendomsbelangen in een persoon” lezen als “eigendomsrechten van een persoon” (de Franse vertaling luidt correct “droits de propriété d’une personne”). In de originele Engelse tekst is sprake van “ownership interests in a person”.

Artikel 2 bepaalt dat het protocol in werking treedt op de datum van de laatste kennisgeving waarbij de ene partij aan de andere partij mededeelt dat haar interne procedure is beëindigd. De bepalingen van het protocol zijn van toepassing met betrekking tot strafrechtelijke fiscale aangelegenheden op belastbare tijdperken die beginnen op of na 1 januari 2006. Voor alle andere fiscale zaken zijn zij van toepassing op belastbare tijdperken die aanvangen op of na 1 januari 2010.

Artikel 3 stelt dat het protocol een integrerend deel vormt van de overeenkomst. Het zal in werking en van toepassing blijven zolang de overeenkomst zelf van kracht of van toepassing blijft.

De aanvullende overeenkomst en het protocol werden enkel in het Engels opgemaakt. Bijgevolg worden zowel de originele Engelse tekst als de Nederlandse vertaling ervan voorgelegd aan de leden van het Vlaams Parlement.

III. PROCEDUREVERLOOP

1. Ondertekening en gemengde aard van het protocol

De ondertekening van het protocol vond plaats in Brussel op 15 september 2009.

In zijn advies van 29 april 2010 op vraag van de federale minister van buitenlandse zaken stelde de Raad van State, afdeling Wetgeving, dat het protocol een gemengd karakter heeft. Aangezien de dienst van de gemeenschaps- en gewestbelastingen wordt geraakt, moet het protocol als een gemengd verdrag worden aangemerkt.

Tijdens zijn vergadering van 26 oktober 2010 legde de Werkgroep Gemengde Verdragen (WGV), adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid (ICBB), het gemengde karakter vast. Zowel de federale staat als de gewesten en de gemeenschappen worden bevoegd geacht, aangezien alle belastingen die zij heffen nu of later onder het protocol vallen.

Ingevolge de beslissing van de ICBB van 9 juli 2008 worden de leden van de ICBB geacht met de in de WGV bereikte consensus in te stemmen, behoudens bezwaar binnen de dertig dagen na de notificatie van het verslag aan hen. In een brief van 20 januari 2011 deelde de voorzitter van de ICBB mee dat geen enkel bezwaar werd geformuleerd. De ICBB heeft de consensus in de WGV dus stilzwijgend bekrachtigd en die bijgevolg uitvoerbaar gemaakt.

In een brief van 9 februari 2011 vroeg de Federale Overheidsdienst (FOD) Financiën of de Finse overheid akkoord kon gaan met de ruimere interpretatie van de Raad van State over het gemengde karakter van het protocol. In dat geval moet, zodra het protocol in werking is getreden, deze uitbreidende interpretatie worden geformaliseerd door een nieuwe overeenkomst tussen de bevoegde overheden, overeenkomstig artikel 26 van de overeenkomst van 1976, zoals gewijzigd. Op 2 maart 2011 antwoordde het Finse ministerie van Buitenlandse Zaken dat de interpretatie over de term 'overeenkomstsluitende staat' in artikel 1 van het protocol aanvaardbaar is voor Finland. De Finse overheid stelt wel voor de overeenkomst tussen de bevoegde overheden op te maken vóór de inwerkingtreding van het protocol zodat die overeenkomst en het protocol tezelfdertijd in werking zouden kunnen treden.

2. Advies van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (SARiV)

De SARiV verwijst in het advies dat hij op 9 juli 2012 uitbracht over de dubbelbelastingverdragen tussen België en respectievelijk Denemarken, San Marino, Noorwegen, Oostenrijk, Finland, IJsland, Malta, de Tsjechische Republiek en Griekenland (advies 2012/15) naar eerder uitgebrachte adviezen over gelijkaardige verdragen. De Raad beperkt zich tot een aantal aandachtspunten m.b.t. de inhoud van de voorliggende overeenkomsten en in het bijzonder de doorvertaling naar Vlaanderen.

De SARiV geeft aan dat het dubbelbelastingverdrag met Finland van 1967 en de protocollen tot wijziging van 1991 en 2009 worden aangevuld met briefwisseling waarin de FOD Financiën de Finse partij verzoekt om de overeenkomst, overeenkomstig het advies van de Raad van State, uit te breiden tot de fiscale bevoegdheden van de deelstaten. De Finse partij heeft hierop positief geantwoord met een verbale nota van 3 maart 2011, doch daarin wordt voorgesteld dat tussen de bevoegde instanties een formeel akkoord wordt opgesteld over de precieze interpretatie van de 'bevoegde overheden' vooraleer de overeenkomst in werking te laten treden. Er was nog geen bijkomende informatie in het dossier aanwezig met betrekking tot de uitvoering hiervan.

Vervolgens beveelt de Raad de Vlaamse Regering aan om, gelet op de toenemende fiscale autonomie van de Belgische deelstaten, de Europese en internationale (vnl. de OESO) ontwikkelingen op het vlak van fiscaliteit beleidsmatig nauwgezet te volgen. De Raad wil, gelet op zijn opdracht inzake ontwikkelingssamenwerking, de Vlaamse Regering ten slotte attent maken op een nieuw initiatief van de OESO dat de koppeling maakt tussen ontwikkelingssamenwerking en fiscaliteit. Mogelijk biedt dit domein ook kansen voor samenwerking en uitwisseling van ervaringen, nu Vlaanderen zelf zijn eigen belastingadministratie

recent heeft uitgebouwd en deze ervaringen mogelijk kan delen met zijn partnerlanden in het Zuiden.

De Vlaamse Regering neemt akte van deze opmerkingen van de SARiV en stelt vast dat de Adviesraad zich akkoord verklaart met het voorontwerp van decreet.

Het aandachtspunt van de SARiV over het verband met het ontwikkelingsbeleid wordt door de Vlaamse Regering in overweging genomen. De Vlaamse Regering meent dat er verder geen repliek vereist is op dit advies.

3. Advies van de Raad van State

De afdeling Wetgeving van de Raad van State maakte in zijn advies van 6 december 2012, met kenmerk 52.379/1, naar aanleiding van het voorontwerp van instemmingsdecreet, volgende opmerkingen.

De Raad van State merkt op dat de nieuwe regeling inzake de uitwisseling van inlichtingen (artikel 27 van de voorliggende overeenkomst, zoals gewijzigd door het protocol van 2009) algemeen is en dus niet beperkt wordt tot de personen bedoeld in artikel 1 van het verdrag en tot de belastingen vermeld in artikel 2 van het verdrag. Aangezien het dus om een dubbel gemengd verdrag gaat, kunnen onder ‘bevoegde autoriteit’ verschillende overheden in België worden verstaan. De Raad beveelt daarom aan om aan Belgische zijde te voorzien in een coördinatiemechanisme en -orgaan, zodat enerzijds, de bevoegde autoriteiten van de andere verdragspartij weten tot welke instantie zij een verzoek om inlichtingen moeten richten en, anderzijds, de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten onderling kunnen uitmaken op welke wijze gevolg wordt gegeven aan een concreet verzoek. De Raad stelt concreet voor om hierover een intrafederaal samenwerkingsakkoord te sluiten.

Vervolgens merkt de Raad op dat het instemmingsdecreet aangevuld zou kunnen worden met normatieve bepalingen inzake administratiefrechtelijke of strafrechtelijke beteugeling en dwanguitvoering, indien wordt geweigerd mee te werken aan onderzoeksmaatregelen.

De Vlaamse Regering reageert als volgt op dit advies van de Raad van State.

Voor het stroomlijnen van de intrafederale en de internationale samenwerking bij het toepassen van gemengde belastingverdragen, plegen de Vlaamse overheid, de federale overheid en de andere gemeenschappen en gewesten sinds 2011 overleg. Dit heeft ertoe geleid dat twee ontwerpen van samenwerkingsakkoorden al in ruime mate zijn uitgewerkt, het ene samenwerkingsakkoord over het uitwisselen van fiscale inlichtingen en het andere akkoord over wederzijdse invorderingsbijstand. Het is de ambitie van de Vlaamse Regering dat beide samenwerkingsakkoorden samen met de gemengde belastingverdragen die nu al zijn ondertekend, in werking zouden treden.

Wat de suggestie van de Raad van State betreft tot aanvulling van het ontwerp van decreet over het sanctioneren van de weigering tot medewerking aan een fiscaal onderzoek, acht de Vlaamse Regering zulke aanvulling overbodig. Navraag leert dat op federaal niveau evenmin strafrechtelijke of administratiefrechtelijke sanctiebepalingen worden opgenomen in de instemmingswetten. De reden hiervoor is dat de belastingadministratie voor het verkrijgen van de nodige informatie in principe gebruik maakt van de gemene procedure die hiervoor is voorzien in het Wetboek van Inkomstenbelasting (WIB, 1992, hoofdstuk III. Onderzoek en controle, opgenomen in titel VII. Vestiging en invordering van de belastingen). Dit betekent dat bij een gebrek aan, of een gemis van medewerking de belastingadministratie de strafrechtelijke en administratieve sancties kan opleggen die zijn voorzien bij het overtreden van de wettelijke bepalingen ter zake (WIB, 1992, hoofdstuk X. Strafbepalingen, opgenomen in titel VII. Vestiging en invordering van de belastingen),

alsook in het Strafwetboek (artikelen 220-224). Dit geldt ook voor de onroerende voorheffing die door het WIB van 1992 wordt geregeld. Voor de eigenlijke gewestbelastingen, die op leegstand bijvoorbeeld, worden in het decreet ter zake enkele sanctiemodaliteiten voorzien, en voor de invorderingsaspecten die niet zijn geregeld, worden de regels van het WIB van 1992 mutatis mutandis steevast van toepassing verklaard. Voor de oneigenlijke gewestbelastingen die de Vlaamse overheid zelf al int, bijvoorbeeld de verkeersbelasting en de belasting op inverkeerstelling, opgenomen in het Wetboek van de met inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen, wordt in artikel 2, WIGB, een aantal sanctiemodaliteiten uit het WIB 1992 van toepassing verklaard.

4. Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV)

Het dagelijks bestuur van de SERV besliste tijdens zijn vergadering van 7 november 2012 om geen advies uit te brengen wegens de beperkte sociaaleconomische impact voor Vlaanderen. De Raad van de SERV heeft deze beslissing op 12 december 2012 bekrachtigd. De Vlaamse Regering meent dat met deze beslissing is voldaan aan de voorwaarden van het decreet van 7 mei 2004 inzake de SERV.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS

**Voorontwerp van decreet houdende instemming met
1° de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Finland
tot het vermijden van dubbele belasting en
tot het voorkomen van het ontgaan van belasting
inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen,
ondertekend te Brussel op 18 mei 1976,
zoals gewijzigd door de aanvullende overeenkomst van 13 maart 1991 en
het protocol van 15 september 2009,
2° de aanvullende overeenkomst tot wijziging van de overeenkomst, vermeld
onder 1°, ondertekend te Brussel op 13 maart 1991,
3° het protocol tot wijziging van de overeenkomst, vermeld onder 1°, zoals
gewijzigd door de aanvullende overeenkomst, vermeld onder 2°,
ondertekend te Brussel op 15 september 2009**

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid en de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en een gewestaangelegenheid.

Art. 2. Zullen volkomen gevolg hebben:

1° de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Finland tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, ondertekend te Brussel op 18 mei 1976, zoals gewijzigd door de aanvullende overeenkomst ondertekend te Brussel op 13 maart 1991 en het protocol ondertekend te Brussel op 15 september 2009;

2° de aanvullende overeenkomst, ondertekend te Brussel op 13 maart 1991, tot wijziging van de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Finland tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, ondertekend te Brussel op 18 mei 1976;

3° het protocol, ondertekend te Brussel op 15 september 2009, tot wijziging van de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Finland tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, ondertekend te Brussel op 18 mei 1976, zoals gewijzigd door het aanvullend akkoord, ondertekend te Brussel op 13 maart 1991.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS

ONTWERP VAN DECREET
DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid en de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en een gewestaangelegenheid.

Art. 2. Zullen volkomen gevolg hebben:

- 1° de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Finland tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, ondertekend te Brussel op 18 mei 1976, zoals gewijzigd door de aanvullende overeenkomst van 13 maart 1991 en het protocol van 15 september 2009;
- 2° de aanvullende overeenkomst, ondertekend te Brussel op 13 maart 1991, tot wijziging van de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Finland tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, ondertekend te Brussel op 18 mei 1976;
- 3° het protocol, ondertekend te Brussel op 15 september 2009, tot wijziging van de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Finland tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, ondertekend te Brussel op 18 mei 1976, zoals gewijzigd door het aanvullend akkoord van 13 maart 1991.

Brussel, 22 maart 2013.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS